

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 73

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 5 februarie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
54.	1-6	3.	13
69.	6	HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 25 din 22 ianuarie 2003 cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) teza a doua, art. 30 și ale art. 51 lit. b) din Legea sindicatelor, adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 9 decembrie 2002.....		1.	13-14
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		208/2002. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind lista perimetrelor petroliere oferite pentru concesiune prin concurs de ofertă publică.....	
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI			
1.	12	★	
2.	12	Rectificări.....	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA SINDICATELOR

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Sindicatele, denumite în continuare *organizații sindicale*, sunt constituite în scopul apărării drepturilor prevăzute în legislația națională, în pactele, tratatele și convențiile internaționale la care România este parte, precum și în contractele colective de muncă și promovării intereselor profesionale, economice, sociale, culturale și sportive ale membrilor acestora.

(2) Organizațiile sindicale sunt independente față de autoritățile publice, de partidele politice și de patronate.

Art. 2. — (1) Persoanele încadrate în muncă și funcționarii publici au dreptul să constituie organizații sindicale și să adere la acestea. Persoanele care exercită potrivit legii o meserie sau o profesiune în mod independent, membrii cooperatori, agricultorii, precum și persoanele în curs de calificare au dreptul, fără nici o îngrădire sau autorizare prealabilă, să adere la o organizație sindicală.

(2) Pentru constituirea unei organizații sindicale este necesar un număr de cel puțin 15 persoane din aceeași ramură sau profesie, chiar dacă își desfășoară activitatea la angajatori diferiți.

(3) Nici o persoană nu poate fi constrânsă să facă sau să nu facă parte, să se retragă sau nu dintr-o organizație sindicală.

(4) O persoană poate face parte în același timp numai dintr-o singură organizație sindicală.

Art. 3. — Salariații minori, de la împlinirea vârstei de 16 ani, pot fi membri ai unei organizații sindicale, fără a fi necesară încuviințarea prealabilă a reprezentanților lor legali.

Art. 4. — Persoanele care dețin funcții de conducere, funcții de demnitate publică, conform legii, magistrații, personalul militar din aparatul Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne, Ministerului Justiției, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Protecție și Pază, Serviciului de Informații Externe și Serviciului de Telecomunicații Speciale, precum și din unitățile aflate în subordinea acestora nu pot constitui organizații sindicale.

CAPITOLUL II

Constituirea, organizarea și funcționarea organizațiilor sindicale

SECȚIUNEA 1

Statutele organizațiilor sindicale

Art. 5. — Constituirea, organizarea, funcționarea, reorganizarea și încetarea activității unei organizații sindicale se reglementează prin statutul adoptat de membrii săi, cu respectarea prezentei legi. În absența unor prevederi statutare exprese cu privire la reorganizarea și încetarea activității organizației sindicale se vor aplica dispozițiile de drept comun privind încetarea persoanelor juridice.

Art. 6. — (1) Statutele organizațiilor sindicale cuprind prevederi cel puțin cu privire la:

- scopul constituirii, denumirea și sediul organizației sindicale;
- modul în care se dobândește și încetează calitatea de membru al organizației sindicale;
- drepturile și îndatoririle membrilor;
- modul de stabilire și încasare a cotizației;
- organele de conducere, denumirea acestora, modul de alegere și de revocare, durata mandatelor și atribuțiile lor;
- condițiile și normele de deliberare pentru modificarea statutului și de adoptare a hotărârilor;
- mărirea și compunerea patrimoniului inițial;
- divizarea, comasarea sau dizolvarea organizației sindicale, transmiterea ori, după caz, lichidarea patrimoniului, cu specificarea că bunurile date în folosință de către stat vor fi restituite acestuia.

(2) Statutele nu pot să conțină prevederi contrare Constituției și legilor.

Art. 7. — (1) Organizațiile sindicale au dreptul de a-și elabora reglementări proprii, de a-și alege liber reprezentanții, de a-și organiza gestiunea și activitatea și de a-și formula programe proprii de acțiune, cu respectarea legii.

(2) Este interzisă autorităților publice și patronatelor orice intervenție de natură să limiteze ori să întrerupă exercitarea drepturilor prevăzute la alin. (1).

SECȚIUNEA a 2-a

Conducerea organizațiilor sindicale

Art. 8. — Pot fi aleși în organele de conducere membri ai organizației sindicale care au capacitate de exercițiu deplină și nu execută pedeapsa complementară a

interzicerii dreptului de a ocupa o funcție sau de a exercita o profesie de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul pentru săvârșirea infracțiunii.

Art. 9. — Membriilor organelor de conducere alese ale organizațiilor sindicale li se asigură protecția legii contra oricăror forme de condiționare, constrângere sau limitare a exercitării funcțiilor lor.

Art. 10. — (1) În timpul mandatului și în termen de 2 ani de la încetarea mandatului, reprezentanților aleși în organele de conducere ale organizațiilor sindicale nu li se poate modifica sau desface contractul individual de muncă pentru motive neimputabile lor, pe care legea le lasă la aprecierea celui care angajează, decât cu acordul scris al organului colectiv de conducere ales al organizației sindicale.

(2) Sunt interzise modificarea și/sau desfacerea contractelor individuale de muncă, atât ale reprezentanților aleși în organele de conducere ale organizațiilor sindicale, cât și ale membrilor acestora, din inițiativa angajatorului, pentru motive care privesc activitatea sindicală.

(3) Sunt exceptați de la aplicarea prevederilor alin. (1) cei care au fost revocați din funcțiile sindicale de conducere deținute pentru încălcarea prevederilor statutare sau legale.

(4) Dispozițiile alin. (1)–(3) se aplică în mod corespunzător și raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici.

Art. 11. — (1) Pe perioada în care persoana aleasă în organul de conducere este salarizată de organizația sindicală contractul său individual de muncă sau, după caz, raportul de serviciu se suspendă, iar aceasta își păstrează funcția și locul de muncă avute anterior, precum și vechimea în muncă, respectiv în specialitate sau în funcția publică deținută, în condițiile legii. Pe postul acesteia poate fi încadrată o altă persoană numai cu contract individual de muncă pe durată determinată.

(2) La revenirea în postul avut anterior persoanei aflate în situația prevăzută la alin. (1) i se va asigura un salariu care nu poate fi mai mic decât cel ce putea fi obținut în condiții de continuitate în acel post.

Art. 12. — Prin contractele colective de muncă sau, după caz, prin acorduri privind raporturile de serviciu se pot stabili, în condițiile legii, și alte măsuri de protecție în afara celor prevăzute la art. 10 alin. (1), (2) și (4) și la art. 11, pentru cei aleși în organele de conducere ale organizațiilor sindicale.

Art. 13. — Organul de conducere al organizației sindicale are obligația de a ține o evidență a numărului de membri, a încasărilor și cheltuielilor de orice fel.

SECȚIUNEA a 3-a

Dobândirea personalității juridice

Art. 14. — (1) Pentru dobândirea personalității juridice de către organizația sindicală, împuternicitul special al membrilor fondatori ai sindicatului, prevăzut în procesul-verbal de constituire, trebuie să depună o cerere de înscriere la judecătoria în a cărei rază teritorială își are sediul aceasta.

(2) La cererea de înscriere a organizației sindicale se anexează originalul și câte două copii certificate de reprezentantul legal de pe următoarele acte:

- procesul-verbal de constituire a organizației sindicale, semnat de cel puțin 15 membri fondatori;
- statutul organizației sindicale;
- lista membrilor din organul de conducere al organizației sindicale, cu menționarea numelui, prenumelui, codului numeric personal, profesiei și domiciliului;
- procura autentică a împuternicitului special, dată prin procesul-verbal de constituire prevăzut la lit. a).

Art. 15. — (1) Judecătoria competentă, potrivit art. 14 alin. (1), la primirea cererii de înscriere este obligată ca, în termen de cel mult 5 zile de la înregistrarea acesteia, să examineze:

a) dacă s-au depus actele prevăzute la art. 14 alin. (2);
b) dacă actul constitutiv și statutul organizației sindicale sunt conforme prevederilor legale în vigoare.

(2) În cazul în care constată că cerințele legale pentru constituirea organizației sindicale nu sunt îndeplinite, președintele completului de judecată îl citează în camera de consiliu pe împuternicitul special prevăzut la art. 14 alin. (1), căruia îl solicită, în scris, remedierea neregularităților constatate, în termen de cel mult 7 zile.

(3) În cazul în care sunt întrunite cerințele prevăzute la alin. (1), instanța va proceda la soluționarea cererii în termen de 10 zile, cu citarea împuternicitului special al membrilor fondatori ai organizației sindicale.

(4) Instanța pronunță o hotărâre motivată de admitere sau de respingere a cererii.

(5) Hotărârea judecătorească se comunică semnatarului cererii de înscriere, în termen de cel mult 5 zile de la pronunțare.

Art. 16. — (1) Hotărârea judecătorească este supusă numai recursului.

(2) Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la comunicarea hotărârii. Pentru procuror termenul de recurs curge de la pronunțare.

(3) Recursul se judecă cu citarea împuternicitului special al membrilor fondatori ai organizației sindicale, în termen de 45 de zile. Instanța de recurs redactează decizia și restituie dosarul judecătorească în termen de 5 zile de la pronunțare.

Art. 17. — (1) Judecătoria este obligată să țină un registru special, în care se înscriu: denumirea și sediul organizației sindicale, numele și prenumele membrilor organului de conducere, codul numeric personal al acestora, data înscrierii, precum și numărul și data hotărârii judecătorești definitive de admitere a cererii de înscriere.

(2) Înscrierea în registrul special prevăzut la alin. (1) se face din oficiu, în termen de 7 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii pronunțate de judecătoria.

Art. 18. — Organizația sindicală dobândește personalitate juridică de la data înscrierii în registrul special prevăzut la art. 17 alin. (1) a hotărârii judecătorești definitive de admitere a cererii.

Art. 19. — Originalul procesului-verbal de constituire și al statutului, pe care judecătoria certifică înscrierea, împreună cu câte un exemplar al celorlalte acte depuse se restituie organizației sindicale, iar al doilea exemplar al tuturor actelor prevăzute la art. 14 alin. (2), în copii certificate de împuternicitul special și vizate de judecătoria, se va păstra în arhiva acesteia.

Art. 20. — (1) Organizația sindicală este obligată să aducă la cunoștință judecătoria unde s-a înregistrat, în termen de 30 de zile, orice modificare ulterioară a statutului, precum și orice schimbare în compunerea organului de conducere.

(2) Pentru aprobarea modificării statutului sunt aplicabile, în mod corespunzător, dispozițiile art. 14—19.

(3) Judecătoria este obligată să menționeze în registrul special prevăzut la art. 17 alin. (1) modificările din statut, precum și schimbările din compunerea organului de conducere al organizației sindicale.

SECȚIUNEA a 4-a

Patrimoniul organizației sindicale

Art. 21. — Bunurile mobile și imobile din patrimoniul organizațiilor sindicale pot fi folosite numai potrivit

intereselor membrilor de sindicat, fără a putea fi împărțite între aceștia.

Art. 22. — (1) Organizația sindicală poate dobândi, în condițiile prevăzute de lege, cu titlu gratuit sau cu titlu oneros, orice fel de bunuri mobile și imobile necesare realizării scopului pentru care este înființată.

(2) Pentru imobilele din fondul locativ de stat folosite de organizațiile sindicale ca sedii se va plăti chirie corespunzătoare sediilor partidelor.

(3) Unitățile în care sunt constituite organizații sindicale care au dobândit reprezentativitatea, în condițiile legii, sunt obligate să pună, cu titlu gratuit, la dispoziția organizațiilor sindicale, spațiile corespunzătoare funcționării acestora și să asigure dotările necesare desfășurării activității prevăzute de lege.

(4) Pentru construirea de sedii proprii confederațiile și federațiile sindicale reprezentative pot primi, în condițiile prevăzute de lege, în concesiune sau cu chirie, terenuri din proprietatea privată a statului sau a unităților administrative-teritoriale. Închirierea sau concesiunea se face prin act administrativ emis de autoritatea competentă.

Art. 23. — Bunurile mobile și imobile dobândite de către o organizație sindicală în condițiile prevăzute de lege, necesare întrunirilor acesteia, bibliotecii sau cursurilor de pregătire și perfecționare a membrilor organizațiilor sindicale, nu pot fi urmărite, cu excepția celor necesare pentru plata datoriilor către stat.

Art. 24. — Cotizația plătită de membrii organizației sindicale, în cuantum de maximum 1% din venitul brut realizat, este deductibilă din baza de calcul a impozitului pe venit.

Art. 25. — (1) Organizația sindicală poate, în condițiile prevăzute de statut:

a) să sprijine material membrii săi în exercitarea profesiei;

b) să constituie case de ajutor proprii;

c) să editeze și să tipărească publicații proprii, în vederea creșterii nivelului de cunoaștere al membrilor săi și pentru apărarea intereselor acestora;

d) să înființeze și să administreze, în condițiile legii, în interesul membrilor săi, unități de cultură, învățământ și cercetare în domeniul activității sindicale, unități economico-sociale, comerciale, de asigurări, precum și bancă proprie pentru operațiuni financiare în lei și în valută;

e) să constituie fonduri proprii pentru ajutorarea membrilor săi;

f) să organizeze și să sprijine material și financiar activitatea sportivă în asociații și în cluburi sportive, precum și activități cultural-artistice.

(2) În vederea realizării activităților prevăzute la alin. (1), sindicatele au dreptul, în condițiile legii, la obținerea de credite.

Art. 26. — (1) Controlul activității financiare proprii a organizațiilor sindicale, precum și a unităților economico-sociale ale acestora se realizează prin comisia de cenzori care funcționează potrivit statutului.

(2) Controlul asupra activității economico-financiare desfășurate de organizațiile sindicale, precum și asupra stabilirii și virării obligațiilor față de bugetul de stat se realizează de către organele administrației de stat competente, potrivit legii.

SECȚIUNEA a 5-a

Atribuțiile organizațiilor sindicale

Art. 27. — În vederea realizării scopului pentru care sunt constituite, organizațiile sindicale au dreptul să folosească mijloace specifice, cum sunt: negocierile, procedurile de soluționare a litigiilor prin mediere, arbitraj sau

conciliere, petiția, protestul, mitingul, demonstrația și greva, potrivit statutelor proprii și în condițiile prevăzute de lege.

Art. 28. — (1) Organizațiile sindicale apără drepturile membrilor lor, ce decurg din legislația muncii, statutele funcționarilor publici, contractele colective de muncă și contractele individuale de muncă, precum și din acordurile privind raporturile de serviciu ale funcționarilor publici, în fața instanțelor judecătorești, organelor de jurisdicție, a altor instituții sau autorități ale statului, prin apărători proprii sau aleși.

(2) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) organizațiile sindicale au dreptul de a întreprinde orice acțiune prevăzută de lege, inclusiv de a formula acțiune în justiție în numele membrilor lor, fără a avea nevoie de un mandat expres din partea celor în cauză. Acțiunea nu va putea fi introdusă sau continuată de organizația sindicală dacă cel în cauză se opune sau renunță la judecată.

Art. 29. — Organizațiile sindicale pot adresa autorităților publice competente, potrivit art. 73 din Constituție, propuneri de legiferare în domeniile de interes sindical.

Art. 30. — (1) Angajatorii au obligația de a invita delegații aleși ai organizațiilor sindicale reprezentative să participe în consiliile de administrație la discutarea problemelor de interes profesional, economic, social, cultural sau sportiv.

(2) În scopul apărării drepturilor și promovării intereselor profesionale, economice, sociale, culturale sau sportive ale membrilor, organizațiile sindicale reprezentative vor primi de la angajatori sau de la organizațiile acestora informațiile necesare pentru negocierea contractelor colective de muncă sau, după caz, pentru încheierea acordurilor privind raporturile de serviciu, în condițiile legii, precum și cele privind constituirea și folosirea fondurilor destinate îmbunătățirii condițiilor la locul de muncă, protecției muncii și utilităților sociale, asigurărilor și protecției sociale.

(3) Hotărârile consiliului de administrație sau ale altor organe asimilate acestora, privitoare la probleme de interes profesional, economic, social, cultural sau sportiv, vor fi comunicate în scris organizațiilor sindicale, în termen de 48 de ore de la data desfășurării ședinței.

Art. 31. — Organizațiile sindicale constituite prin asociere, potrivit art. 41 alin. (2) și (3), la cererea organizațiilor sindicale din compunerea lor, pot delega reprezentanți care să trateze cu conducerile administrative ale unităților să le asiste sau să le reprezinte interesele acestora în toate situațiile.

SECȚIUNEA a 6-a

Raporturile organizațiilor sindicale cu membrii lor

Art. 32. — Raporturile dintre organizațiile sindicale și membrii lor sunt reglementate prin prezenta lege și prin statutele acestora.

Art. 33. — (1) Membrii unei organizații sindicale au dreptul de a se retrage din organizația sindicală fără a avea obligația de a arăta motivele.

(2) Membrii care se retrag din organizația sindicală nu pot cere restituirea sumelor depuse drept cotizație sau a sumelor ori bunurilor donate.

Art. 34. — (1) Membrii aleși în organele de conducere ale organizațiilor sindicale, personalul de specialitate și administratorii din aparatul acestora pot fi salariați din fondurile organizației sindicale sau în conformitate cu prevederile contractului colectiv de muncă.

(2) În funcțiile de specialitate care necesită o calificare superioară pot fi angajați și salariați ai altor unități, urmând ca aceștia să își desfășoare activitatea în afara programului de muncă, precum și pensionari.

(3) Persoanele încadrate potrivit alin. (2) pot cumula, în condițiile prevăzute de lege, salariul și, după caz, pensia cu veniturile obținute din activitatea prestată la organizația sindicală.

Art. 35. — (1) Membrii aleși în organele de conducere ale organizațiilor sindicale, care lucrează nemijlocit în unitate în calitate de salariați, au dreptul la reducerea programului lunar cu 3–5 zile pentru activități sindicale, fără afectarea drepturilor salariale.

(2) Numărul de zile cumulate pe an și numărul celor care pot beneficia de acestea se stabilesc prin contractul colectiv de muncă.

CAPITOLUL III

Reorganizarea și dizolvarea organizațiilor sindicale

Art. 36. — Organizațiile sindicale se pot dizolva prin hotărârea membrilor sau a delegaților acestora, adoptată conform statutelor proprii.

Art. 37. — (1) În cazul dizolvării patrimoniul organizației sindicale se împarte conform dispozițiilor din statut sau, în lipsa unor astfel de prevederi, potrivit hotărârii adunării de dizolvare.

(2) Dacă statutul nu prevede modul de distribuire a patrimoniului și nici adunarea de dizolvare nu a luat o hotărâre în această privință, tribunalul județean sau al municipiului București, sesizat de oricare membru al organizației sindicale, hotărăște asupra distribuirii patrimoniului, atribuindu-l unei organizații din care face parte sindicatul sau, dacă nu face parte din nici o organizație, unei alte organizații sindicale cu specific asemănător.

Art. 38. — (1) În termen de 5 zile de la dizolvare, conducătorii organizației sindicale dizolvate sau lichidatorii patrimoniului sunt obligați să ceară instanței judecătorești competente, care a operat înscrierea ei în registrul special ca persoană juridică, să facă mențiunea dizolvării organizației sindicale.

(2) După împlinirea termenului de 5 zile orice persoană interesată din rândul membrilor organizației sindicale poate să ceară instanței judecătorești competente efectuarea mențiunii prevăzute la alin. (1).

(3) Această mențiune se va face pe pagina și la locul unde s-a făcut înscrierea în registrul special.

Art. 39. — Organizațiile sindicale nu pot fi dizolvate și nu li se poate suspenda activitatea în baza unor acte de dispoziție ale autorităților administrației publice sau ale patronatelor.

Art. 40. — În cazul reorganizării unei organizații sindicale, hotărârile asupra patrimoniului se iau de către organele de conducere ale acesteia, dacă statutul nu prevede altfel.

CAPITOLUL IV

Forme de asociere a organizațiilor sindicale

Art. 41. — (1) Organizațiile sindicale legal constituite se pot asocia după criteriul ramurii de activitate, al profesiei sau după criteriul teritorial.

(2) Două sau mai multe organizații sindicale constituite la nivelul unor unități diferite din aceeași ramură de activitate sau profesie se pot asocia în vederea constituirii unei federații sindicale.

(3) Două sau mai multe federații sindicale din ramuri de activitate sau profesii diferite se pot asocia în vederea constituirii unei confederații sindicale.

(4) Federațiile sindicale și confederațiile pot constitui din sindicatele componente uniuni sindicale.

Art. 42. — (1) Federațiile și confederațiile constituite prin asociere, potrivit art. 41 alin. (2) și (3), dobândesc personalitate juridică potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(2) În vederea dobândirii personalității juridice, împuternicitul special al federației sau confederației va depune la tribunalul județean sau al municipiului București în a cărui rază teritorială își are sediul o cerere pentru dobândirea personalității juridice, însoțită de următoarele acte:

a) hotărârea de constituire a federației sau confederației;
b) hotărârile organizațiilor sindicale de a se asocia într-o federație sau confederație, semnate de reprezentanții legali ai acestora;

c) copii legalizate ale hotărârilor judecătorești de dobândire a personalității juridice, rămase definitive, ale organizațiilor sindicale care se asociază;

d) statutul federației sau confederației constituite;

e) lista membrilor din organul de conducere, conținând numele, prenumele, codul numeric personal și funcția.

Art. 43. — Uniunile sindicale teritoriale, constituite potrivit art. 41 alin. (4), dobândesc personalitate juridică la cererea federațiilor sau a confederațiilor sindicale care au hotărât constituirea acestora. În acest scop împuternicitul special al federației sau confederației va depune o cerere de dobândire a personalității juridice la tribunalul județean sau al municipiului București în a cărui rază teritorială își are sediul uniunea, însoțită de hotărârea federației sau a confederației pentru constituirea uniunii, potrivit statutului, copiile certificate ale statutelor federațiilor și/sau confederațiilor și de copiile legalizate ale hotărârilor judecătorești de dobândire a personalității juridice, rămase definitive.

Art. 44. — (1) Tribunalul competent prevăzut la art. 42 alin. (2) și la art. 43, după caz, este obligat ca, în termen de cel mult 5 zile de la înregistrarea cererii, să examineze:

a) dacă s-au depus actele prevăzute la art. 42 alin. (2) sau la art. 43, după caz;

b) dacă actul constitutiv și statutul organizațiilor sindicale sunt conforme prevederilor legale în vigoare.

(2) În cazul în care constată că cerințele legale pentru constituirea organizațiilor sindicale nu sunt îndeplinite, președintele completului de judecată îl citează în camera de consiliu pe împuternicitul special prevăzut la art. 42 alin. (2) și la art. 43, cărui îi solicită, în scris, remedierea, în termen de cel mult 7 zile, a neregularităților constatate.

(3) În cazul în care sunt întrunite cerințele prevăzute la alin. (1), instanța va proceda la soluționarea cererii în termen de 10 zile, cu citarea împuternicitului special.

(4) Instanța pronunță o hotărâre motivată de admitere sau respingere a cererii.

(5) Hotărârea tribunalului se comunică semnatarului cererii de înscriere în registrul special, în termen de cel mult 5 zile de la pronunțare.

Art. 45. — (1) Hotărârea tribunalului este supusă numai recursului.

(2) Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la comunicarea hotărârii. Pentru procuror termenul de recurs curge de la pronunțare.

(3) Recursul se judecă, cu citarea împuternicitului special, în termen de 45 de zile. Instanța de recurs redactează decizia și restituie dosarul tribunalului, în termen de 5 zile de la pronunțare.

Art. 46. — (1) Tribunalele sunt obligate să țină un registru special, în care vor consemna: denumirea și sediul organizațiilor sindicale constituite prin asociere, numele și prenumele membrilor organului de conducere, codul numeric personal al acestora, data înscrierii, precum și numărul și data hotărârii judecătorești definitive de admitere a cererii de înscriere.

(2) Înscrierea în registrul special prevăzut la alin. (1) se face din oficiu, în termen de 7 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii pronunțate de tribunal.

Art. 47. — Organizația sindicală constituită prin asociere dobândește personalitate juridică de la data rămânerii

definitive a hotărârii judecătorești de admitere a cererii de înscriere în registrul special.

Art. 48. — Originalul procesului-verbal de constituire și al statutului, pe care tribunalul certifică înscrierea, împreună cu câte un exemplar al celorlalte acte depuse se restituie organizației sindicale constituite prin asociere, iar al doilea exemplar al tuturor actelor prevăzute la art. 42 alin. (2) sau la art. 43, în copii certificate de împuternicitul special și vizate de tribunal, se va păstra în arhiva acestuia.

Art. 49. — (1) Organizația sindicală constituită prin asociere este obligată să aducă la cunoștință tribunalului unde s-a înregistrat, în termen de 30 de zile, orice modificare ulterioară a statutului, precum și orice schimbare în compunerea organului de conducere.

(2) Pentru aprobarea modificării statutului sunt aplicabile în mod corespunzător dispozițiile art. 42—48.

(3) Instanța este obligată să menționeze în registrul special modificările din statut, precum și schimbările din compunerea organului de conducere al organizației sindicale.

Art. 50. — Organizațiile sindicale se pot afilia la organizații similare internaționale.

CAPITOLUL V

Sanctiuni

Art. 51. — Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează astfel:

a) încălcarea de către membrii aleși în organul de conducere al organizației sindicale a obligației prevăzute la art. 38 alin. (1), cu amendă de la 2.000.000 lei la 10.000.000 lei;

b) încălcarea dispozițiilor art. 30 alin. (1), cu amendă de la 20.000.000 lei la 50.000.000 lei.

Art. 52. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit de ministrul muncii și solidarității sociale.

(2) Contravențiilor prevăzute la art. 51 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 53. — (1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă de la 20.000.000 lei la 50.000.000 lei următoarele fapte:

a) împiedicarea exercițiului dreptului de liberă organizare sau asociere sindicală, în scopurile și în limitele prevăzute de prezenta lege;

b) condiționarea sau constrângerea, în orice mod, având ca scop limitarea exercitării atribuțiilor funcției membrilor aleși în organele de conducere ale organizațiilor sindicale;

c) furnizarea de date neconforme cu realitatea la dobândirea personalității juridice a organizației sindicale, precum și în timpul ființării acesteia.

(2) Acțiunea penală este pusă în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură penală, cu excepția infracțiunii prevăzute la alin. (1) lit. c).

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 54. — Cererile și actele de procedură ale organizațiilor sindicale în fața instanțelor judecătorești sau actele de procedură întocmite pentru acestea sunt scutite de taxă de timbru.

Art. 55. — În termen de 90 de zile de la data publicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, organizațiile sindicale existente la data intrării în vigoare a prezentei legi vor pune de acord statutele proprii cu prevederile acesteia.

Art. 56. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din abrogă Legea nr. 54/1991 cu privire la sindicate, publicată 7 august 1991, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 9 decembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 24 ianuarie 2003.
Nr. 54.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET pentru promulgarea Legii sindicatelor

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea sindicatelor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 24 ianuarie 2003.
Nr. 69.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 25 din 22 ianuarie 2003

cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) teza a doua, art. 30 și ale art. 51 lit. b) din Legea sindicatelor, adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 9 decembrie 2002

Curtea Constituțională a fost sesizată, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. a) din Constituție, la data de 16 decembrie 2002, de 54 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și Partidului Democrat, în vederea declanșării controlului de constituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) teza a doua, art. 8, art. 30 și ale art. 51 lit. b) din Legea sindicatelor, adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 9 decembrie 2002.

Potrivit tabelului cuprinzând semnăturile autorilor sesizării de neconstituționalitate, cei 54 de deputați sunt următorii: Marin Anton, George Crin Laurențiu Antonescu, Andrei Ioan Chiliman, Viorel-Gheorghe Coifan, Victor Paul Dobre, Ovidiu-Virgil Drăgănescu, Liviu Iuliu Dragoș, Valeriu Gheorghe, Titu-Nicolae Gheorghiof, Puiu Hașotti, Anton Ionescu, Ion Luchian, Cătălin Micula, Monica Octavia

Muscă, Gheorghe-Eugen Nicolaescu, Dinu Patriciu, Napoleon Pop, Cornel Popa, Grigore Dorin Popescu, Călin Popescu Tăriceanu, Vasile Predică, Dan Radu Rușanu, Nini Săpunaru, Dan Coriolan Simedru, Cornel Știrbeț, Valeriu Stoica, Radu Stroe, Gheorghe Albu, Mihai Baci, Gheorghe Barbu, Radu Mircea Berceanu, Anca Daniela Boagiu, Emil Boc, Vasile Bran, Costică Canacheu, Ion Cîrstoiu, Teodor Cladovan, Sorin Frunzăverde, Paula Maria Ivănescu, Victor Sorin Lepșa, Mircea Man, Alexandru-Liviu Mera, Gheorghe-Liviu Negoită, Bogdan Nicolae Niculescu-Duvăz, Vasile Nistor, Ioan Oltean, Ioan Onisei, Alexandru Peres, Ștefan-Marian Popescu-Bejat, Romeo-Marius Raicu, Alexandru Sassu, Mihai Stănișoară, Mircea Nicu Toader și Adrieian Videanu.

Sesizarea a fost trimisă Curții Constituționale cu Adresa nr. 51/661 din 16 decembrie 2002 a Secretariatului General

al Camerei Deputaților și a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 5.181 din 17 decembrie 2002, formând obiectul Dosarului nr. 532A/2002.

Prin sesizare se solicită Curtii Constituționale să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) teza a doua, art. 8, 30 și ale art. 51 lit. b) din Legea sindicatelor. În sesizare sunt formulate următoarele critici de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege menționate mai sus:

Referitor la art. 1 alin. (1) din Legea sindicatelor, potrivit căruia *organizațiile sindicale sunt constituite în scopul apărării drepturilor prevăzute în legislația națională, pactele, tratatele și convențiile internaționale la care România este parte, precum și în contractele colective de muncă și promovării intereselor profesionale, economice, sociale, culturale și sportive ale membrilor acestora*, se susține că textul excede dispozițiilor constituționale care limitează atribuțiile sindicatelor exclusiv la drepturile și interesele profesionale, economice și sociale ale membrilor organizațiilor sindicale. În felul acesta se încalcă Constituția, care stabilește drepturile fundamentale, dintre care unele, și anume dreptul la viață și la integritate fizică, dreptul la informație, dreptul la învățătură, dreptul la vot, dreptul de a fi ales, dreptul la moștenire, sunt drepturi civile și politice ce nu pot face obiectul apărării lor de către sindicate. Dacă se admite că organizațiile sindicale pot apăra și drepturile politice, se încalcă și art. 10 din Convenția nr. 87/1948 a Organizației Internaționale a Muncii privind libertatea sindicală și protecția dreptului sindical, ratificată de România prin Decretul nr. 213/1957, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 4 din 18 ianuarie 1958, precum și art. 1 din Legea patronatelor nr. 356/2001, prin care se consacră caracterul apolitic al sindicatelor. Se mai arată că inexistența unei prevederi exprese, în acest sens, în Legea sindicatelor poate conduce la legitimarea sindicatelor ca partide politice, ceea ce este inadmisibil și în raport cu practica Comitetului pentru libertate sindicală al Biroului Internațional al Muncii, practică din care se menționează raportul 291 al Comitetului, Cazul nr. 1.699, paragraful 544, raportul 270 al Comitetului, Cazul 1.550 și jurisprudența Comitetului 1985, paragraful 355.

Referitor la dispozițiile art. 2 alin. (1), potrivit cărora numai persoanele încadrate în muncă și funcționarii publici au dreptul să constituie organizații sindicale, iar persoanele care exercită o meserie sau o profesie independentă, membrii cooperatori, agricultorii și persoanele în curs de calificare au dreptul doar să adere la organizația sindicală, se susține că sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 37 alin. (1) care garantează asocierea liberă în sindicate a tuturor cetățenilor și ale art. 49 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. În același sens se invocă prevederile Convenției Organizației Internaționale a Muncii, în conformitate cu care *sindicatelor sunt organizații ale lucrătorilor și nu numai ale persoanelor încadrate în muncă și funcționarilor publici*.

Referitor la dispozițiile art. 8 din Legea sindicatelor, se susține că sunt neconstituționale, deoarece, prin redactarea formulată de Camerele reunite, se creează posibilitatea ca „aceleași persoane să reprezinte atât sindicatul, cât și autoritatea publică în negocierile privind drepturile specifice”, adică o „interferență între funcția executivă, cea legislativă și cea de lider de sindicat”, încalcându-se în felul acesta prevederile art. 9 din Constituție.

Referitor la dispozițiile art. 30 din lege, se consideră „că obligarea prin lege a angajatorului de a invita reprezentanții ai sindicatelor la consiliile de administrație, de a le furniza informații în legătură cu constituirea și folosirea fondurilor, cât și obligarea comunicării în scris a hotărârilor consiliului de administrație încalcă flagrant dreptul angajatorului de a-și conduce propriile afaceri”, precum și art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, care consacră protecția concurenței

loiale. De asemenea, se consideră că acest text încalcă și dispozițiile constituționale ale art. 41 alin. (2), referitor la ocrotirea în mod egal, prin lege, a proprietății private, indiferent de proprietar, precum și ale art. 135 alin. (1) și (6) privitor la ocrotirea și inviolabilitatea proprietății private.

Cât privește dispozițiile art. 51 lit. b) din Legea sindicatelor, care consacră posibilitatea sancționării contravenționale a angajatorului pentru nerespectarea dispozițiilor art. 30 alin. (1) din aceeași lege, autorii sesizării susțin că acestea „confirmă intenția clară a legiuitorului de a da și ocroti posibilitatea altor persoane de a se imixtiona în modul de administrare a proprietății”, ceea ce contravine art. 41 alin. (2) și art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție. În sensul acestor susțineri se invocă art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră libertatea de întrunire și asociere a persoanelor pentru apărarea intereselor acestora, dar „nu garantează sindicatelor și nici membrilor lor dreptul de a fi consultate de către stat”.

În conformitate cu dispozițiile art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizarea de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a prezenta, în scris, punctele lor de vedere.

Președintele Camerei Deputaților a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 51/1.254/RG din 9 ianuarie 2003, în sensul că sesizarea este nefondată.

Referitor la critica de neconstituționalitate având ca obiect art. 1 alin. (1) din Legea sindicatelor, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților se întemeiază pe următoarele considerente:

Conform art. 9 din Constituția României, *„Sindicatelor se constituie și își desfășoară activitatea potrivit cu statutele lor, în condițiile legii. Ele contribuie la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale salariaților”*.

Din analiza textului constituțional apare ca evident faptul că sindicatele nu sunt obligate să apere doar drepturile și interesele prevăzute de legislația națională. Mai mult, conform art. 11 alin. (2) din Constituție, având în vedere faptul că tratatele ratificate de Parlament fac parte din dreptul intern, sindicatele trebuie să apere drepturile și interesele ce rezultă din legislația națională, dar și pe cele ce rezultă din tratatele internaționale ratificate de autoritatea legiuitoare.

În raport cu cele precizate, art. 9 din Constituție statuează generic contribuția sindicatelor la apărarea drepturilor și promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale salariaților, nedistingând după cum acestea provin din legislația națională sau din legislația internațională, ratificată de România.

În ceea ce privește susținerea autorilor sesizării, conform căreia lipsa prevederii exprese a caracterului apolitic al sindicatelor în cadrul art. 1 din Legea sindicatelor conduce la încălcarea art. 9 din Constituție și a convenției menționate, se remarcă faptul că textul constituțional nu prevede expres caracterul politic sau apolitic al sindicatelor, ca atare, nu este încălcat acest articol. Totodată la alin. (2) al art. 1 din Legea sindicatelor se prevede faptul că organizațiile sindicale sunt independente față de partidele politice, ceea ce înseamnă asigurarea autonomiei acestora, înlăturarea oricărui subordonări politice și a oricărei ingerințe. Textul de lege și principiul ce derivă din el se referă la organizațiile sindicale și nu la membrii acestora.

Legiuitorul nu a considerat necesară includerea expresă a caracterului apolitic al sindicatului, din moment ce acesta apără drepturi și promovează interese concrete, individualizate în cuprinsul art. 1 alin. (1).

În legătură cu art. 10 din Convenția nr. 87 din 1948, adoptată de Organizația Internațională a Muncii, invocat în motivarea sesizării, se reține că potrivit acestui text *termenul organizație înseamnă orice organizație de muncitori și patroni având drept scop să promoveze și să apere interesele muncitorilor sau ale patronilor*. Din convenție nu rezultă, așadar, nici obligativitatea caracterului apolitic expres prevăzut al unui sindicat și nici categoria de interese apărute și promovate de acesta, astfel încât convenția ratificată de România este pe deplin respectată.

Cu referire la critica privind neconstituționalitatea art. 2 alin. (1) din Legea sindicatelor președintele Camerei Deputaților apreciază că aceasta este neîntemeiată, deoarece sindicatul este creat să apere drepturile angajaților. El ia naștere tocmai în vederea negocierii în fața patronilor a contractului colectiv de muncă prin care sindicatul poate să promoveze interesele celor pe care-i reprezintă, deci interesele salariaților. Din legislația muncii rezultă ca necesară îndeplinirea calității de salariat în vederea constituirii sindicatului, întrucât, potrivit art. 7 din noul Cod al muncii, *salariații și angajatorii se pot asocia liber pentru apărarea drepturilor și promovarea intereselor lor profesionale, economice și sociale, iar potrivit art. 218 din același cod, sindicatele participă prin reprezentanții proprii, în condițiile legii, la negocierea și încheierea contractelor colective de muncă, la tratative sau acorduri cu autoritățile publice și cu patronatele, precum și în structurile specifice dialogului social*.

Ca atare, cât timp nu există, pe de o parte, angajator, iar pe de altă parte, salariat și între cele două părți, raporturi de muncă oficiale, nu se poate discuta de o negociere a contractului colectiv de muncă, de tratative cu autoritățile publice și cu patronatele sau de o participare în structurile de dialog social.

În ceea ce privește susținerea autorilor sesizării în sensul că, potrivit convențiilor Organizației Internaționale a Muncii, sindicatele sunt organizații ale lucrătorilor, iar restrângerea posibilității de constituire de organizații sindicale doar la calitatea de salariat sau funcționar public contravine art. 37 alin. (1) și art. 49 din Constituție, nici această afirmație nu poate fi acceptată. Potrivit art. 2 din Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 87/1948, *muncitorii și patronii, fără nici o deosebire, au dreptul, fără autorizație prealabilă, să constituie organizații la alegerea lor, precum și să se afilieze la aceste organizații, cu singura condiție de a se conforma statutelor acestora din urmă*, așadar singura categorie a persoanelor care pot să constituie organizații sindicale rămâne aceea a persoanelor aflate în raporturi de muncă cu un angajator, întrucât nici în convenție nu apare termenul de *lucrător*, ci acela de *muncitor* raportat la un *patron*. Ca atare, trebuie să existe un raport de muncă între patron și muncitor sau, în termenii folosiți în legislația noastră, între *angajator și salariat*.

În ceea ce privește critica referitoare la art. 8 alin. (2) din Legea sindicatelor, se consideră că, întrucât prevederea contestată nu se regăsește în Legea sindicatelor, aceasta nu poate forma obiectul sesizării.

Cu referire la critica formulată în legătură cu dispozițiile art. 30 din lege, se arată că obligațiile prevăzute în sarcina angajatorului trebuie privite ca obligații esențiale pentru asigurarea dreptului la muncă al salariaților și solidarizarea acestora cu angajatorul în scopul realizării efortului colectiv necesar valorificării capitalului. Se mai arată că folosirea fondurilor destinate îmbunătățirii condițiilor la locul de muncă, protecție muncii și utilităților sociale se concretizează în rezultatele financiare descrise în bilanțul contabil care se publică în Monitorul Oficial al României, neavând caracter secret și neputând prejudicia compania. Pentru aceste considerente se apreciază că art. 30 din Legea sindicatelor nu este contrar prevederilor art. 41 alin. (2),

art. 134 alin. (2) lit. a) și ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție.

În sfârșit, se arată că și critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 lit. b) din Legea sindicatelor trebuie înlăturată, deoarece măsura de protecție instituită prin acest text are ca temei juridic asigurarea accesului salariaților la informațiile care sunt de interes public, iar transparența între angajator și salariați este un fapt indispensabil pentru buna desfășurare a activității unității. De altfel, se consideră că delegații organizațiilor sindicale participă în consiliile de administrație la discutarea problemelor ce intră în sfera intereselor salariaților, dar nu au drept de vot, ceea ce înseamnă că intenția legiuitorului a fost de protejare a transparenței decizionale și nu de a conferi acestora atribuții ce contravin protecției proprietății private, garantată în art. 41 alin. (1) din Constituție. Aceste argumente justifică și înlăturarea afirmațiilor privind încălcarea dispozițiilor art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție. Critica dispozițiilor art. 51 lit. b) din Legea sindicatelor, prin raportare la art. 11 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, este, de asemenea, neîntemeiată, întrucât sancționarea contravenției prevăzute de art. 51 lit. b) nu contravine dispozițiilor referitoare la dreptul persoanei de a se constitui în sindicate și de a se afilia la acestea.

Președintele Senatului a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. I/991 din 20 ianuarie 2003, în sensul că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele criticate fiind concordante cu Constituția și cu documentele internaționale invocate.

Guvernul a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 5/14.523/A.N. din 9 ianuarie 2003, în sensul că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu următoarea motivare:

Dispozițiile art. 1 din Legea sindicatelor nu aduc atingere art. 9 și 20 din Constituție și nici art. 10 din Convenția nr. 87/1948 a Organizației Internaționale a Muncii. Art. 9 din Constituție nu face nici o distincție atunci când stabilește rolul sindicatelor de a contribui la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale salariaților, după cum acestea sunt prevăzute în legislația națională sau în acte internaționale, ratificate de Parlament, iar potrivit art. 10 din convenție, care nu face nici un fel de referire la caracterul apolitic al sindicatelor, termenul *organizație înseamnă orice organizație de muncitori și patroni având drept scop să promoveze și să apere interesele muncitorilor sau ale patronilor*.

Se consideră că art. 2 alin. (1) din Legea sindicatelor, care stabilește că numai persoanele încadrate în muncă și funcționarii publici au dreptul să constituie organizații sindicale, iar celelalte persoane care exercită o meserie sau o profesie independentă au dreptul doar să adere la o organizație sindicală, este în concordanță cu prevederile constituționale ale art. 37 și 49. Se arată în acest sens că, potrivit art. 9 teza a doua din Constituție, statutul de salariat presupune existența unor raporturi de muncă între angajator și salariat, iar prin dispozițiile criticate legiuitorul a înțeles să dea posibilitatea și celorlalte categorii de persoane, care nu se găsesc în raporturi de muncă, să adere, fără nici o îngrădire sau autorizare prealabilă, la o organizație sindicală. Se mai arată că, pe de altă parte, potrivit art. 37 din Constituție, categoriile de persoane care pot constitui sindicate au posibilitatea de a se organiza și în alte forme și tipuri de organizații de drept public. Cât privește invocarea încălcării Convenției nr. 87/1948 a Organizației Internaționale a Muncii, care stabilește că sindicatele sunt organizații ale lucrătorilor și nu numai ale persoanelor încadrate în muncă și funcționarilor publici, și, implicit, a încălcării art. 49 din Constituție, se arată că în convenție nu se menționează categoria de *lucrător*, ci

aceea de *muncitor* alături de *patron*, ceea ce presupune existența unui raport de muncă pe bază de contract.

În continuare se consideră că, întrucât art. 8 din Legea sindicatelor cuprinde un singur alineat, critica autorilor sesizării, referitoare la eliminarea, în ședința Camerelor reunite, a alin. (2) al acestui articol „nu este de acceptat”, în lipsa textului.

Cu privire la neconstituționalitatea prevederilor art. 30 din Legea sindicatelor, prin care legiuitorul a înțeles să stabilească cadrul juridic necesar organizațiilor sindicale pentru ca ele să-și poată realiza scopul și care, în opinia autorilor sesizării, încalcă art. 134 alin. (2) lit. a) și art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, Guvernul consideră că acestea nu aduc atingere textelor menționate și, în plus, conținutul lor concordă cu reglementările internaționale în materie.

În sfârșit, în legătură cu critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 lit. b) din Legea sindicatelor, prin raportare la art. 41 alin. (2) și art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, se consideră că aceasta este neîntemeiată, deoarece, „în măsura în care în consiliile de administrație se discută probleme de interes profesional, economic, social, cultural și sportiv, care țin de esența organizațiilor sindicale”, este necesară invitarea delegaților aleși ai organizației de a participa la lucrări, iar instituirea contravenției este o măsură de protecție a salariaților ce nu contravine protecției proprietății private. De asemenea, se arată că sancționarea contravenției prevăzute la art. 51 lit. b) din Legea sindicatelor nu este contrară nici art. 11 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră libertatea de întrunire pașnică și libertatea de asociere, inclusiv dreptul de a constitui cu alții sindicate și de a se afilia la sindicate pentru apărarea intereselor sale.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) teza a doua, art. 8, 30 și ale art. 51 lit. b) din Legea sindicatelor, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 2, 12 și 17 din Legea nr. 47/1992, republicată, să se pronunțe asupra acestei sesizări de neconstituționalitate.

Obiectul sesizării îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1), art. 8, 30 și în art. 51 lit. b) din Legea sindicatelor, al căror conținut este următorul:

— Art. 1: „(1) **Sindicatelor**, denumite în continuare **organizații sindicale**, sunt constituite în scopul apărării drepturilor prevăzute în legislația națională, în pactele, tratatele și convențiile internaționale la care România este parte, precum și în contractele colective de muncă și promovării intereselor profesionale, economice, sociale, culturale și sportive ale membrilor acestora.

(2) **Organizațiile sindicale sunt independente față de autoritățile publice, de partidele politice și de patronate.**”;

— Art. 2 alin. (1): „**Persoanele încadrate în muncă și funcționarii publici au dreptul să constituie organizații sindicale și să adere la acestea. Persoanele care exercită potrivit legii o meserie sau o profesiune în mod independent, membrii cooperatori, agricultorii, precum și persoanele în curs de calificare au dreptul, fără nici o îngrădire sau autorizare prealabilă, să adere la o organizație sindicală.**”;

— Art. 8: „**Pot fi aleși în organele de conducere membri ai organizației sindicale care au capacitate de exercițiu deplină și nu execută pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a ocupa o funcție sau de a exercita o profesiune de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul pentru săvârșirea infracțiunii.**”;

— Art. 30: „(1) **Angajatorii au obligația de a invita delegații aleși ai organizațiilor sindicale reprezentative să participe în consiliile de administrație la discutarea problemelor de interes profesional, economic, social, cultural sau sportiv.**

(2) **În scopul apărării drepturilor și promovării intereselor profesionale, economice, sociale, culturale sau sportive ale membrilor, organizațiile sindicale reprezentative vor primi de la angajatori sau de la organizațiile acestora informațiile necesare pentru negocierea contractelor colective de muncă sau, după caz, pentru încheierea acordurilor privind raporturile de serviciu, în condițiile legii, precum și cele privind constituirea și folosirea fondurilor destinate îmbunătățirii condițiilor la locul de muncă, protecției muncii și utilităților sociale, asigurărilor și protecției sociale.**

(3) **Hotărârile consiliului de administrație sau ale altor organe asimilate acestora, privitoare la probleme de interes profesional, economic, social, cultural sau sportiv, vor fi comunicate în scris organizațiilor sindicale, în termen de 48 de ore de la data desfășurării ședinței.**”;

— Art. 51 lit. b): „**Încălcarea dispozițiilor art. 30 alin. (1), cu amendă de la 20.000.000 lei la 50.000.000 lei.**”

În motivarea sesizării de neconstituționalitate se susține că aceste texte de lege încalcă dispozițiile art. 9, 20, 37, art. 41 alin. (2), art. 49, art. 134 alin. (2) lit. a) și ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, care au următorul cuprins:

— Art. 9: „**Sindicatelor se constituie și își desfășoară activitatea potrivit cu statutele lor, în condițiile legii. Ele contribuie la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale salariaților.**”;

— Art. 20: „(1) **Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația universală a drepturilor omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.**

(2) **Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.**”;

— Art. 37: „(1) **Cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate și în alte forme de asociere.**

(2) **Partidele sau organizațiile care, prin scopurile ori prin activitatea lor, militează împotriva pluralismului politic, a principiilor statului de drept ori a suveranității, a integrității sau a independenței României sunt neconstituționale.**

(3) **Nu pot face parte din partide politice judecătorii Curții Constituționale, avocații poporului, magistrații, membrii activi ai armatei, poliștii și alte categorii de funcționari publici stabilite prin lege organică.**

(4) **Asociațiile cu caracter secret sunt interzise.**”;

— Art. 41 alin. (2): „**Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.**”;

— Art. 49: „(1) **Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.**

(2) **Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.**”;

— Art. 134 alin. (2) lit. a): „(2) **Statul trebuie să asigure:**
a) **libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;**”;

— Art. 135 alin. (1) și (6): „(1) **Statul ocrotește proprietatea.**

.....

(6) *Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.*“

De asemenea, autorii sesizării invocă și încălcarea dispozițiilor art. 10 din Convenția nr. 87 din 1948 privind libertatea sindicală și protecția dreptului sindical, adoptată de Organizația Internațională a Muncii, ratificată de România prin Decretul nr. 213/1957, precum și ale art. 11 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispoziții având următorul conținut:

— Art. 10 din Convenția nr. 87 din 1948 privind libertatea sindicală și protecția dreptului sindical: „*În prezenta convenție, termenul de «organizație» înseamnă orice organizație a lucrătorilor sau a celor ce angajează care are drept scop să promoveze și să apere interesele lucrătorilor sau ale celor ce angajează.*“;

— Art. 11 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: „*Orice persoană are dreptul la libertatea de întrunire pașnică și la libertatea de asociere, inclusiv dreptul de a constitui cu alții sindicate și de a se afilia la sindicate pentru apărarea intereselor sale.*“

Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

În legătură cu critica privind neconstituționalitatea art. 8 din lege ca urmare a eliminării, în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului, a alin. (2) al acestui articol, Curtea Constituțională nu este competentă să se pronunțe. Potrivit art. 144 lit. a) din Constituție, coroborat cu prevederile art. 13 alin. (1) lit. A.a) și ale art. 17 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, Curtea se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora. Controlul constituționalității legilor, înainte de promulgarea lor, presupune controlul acestora în forma în care ele au fost adoptate de Parlament, iar nu a unui text ce nu a fost adoptat și care, în realitate, nu este un text de lege. Prin urmare, Curtea nu este competentă să verifice, așa cum se solicită în sesizare, constituționalitatea unui text care nu a fost adoptat de Parlament.

Curtea reține, de asemenea, că, în realitate, criticile de neconstituționalitate referitoare la art. 1 din Legea sindicatelor vizează prevederile alin. (1) al articolului, iar cele privind art. 2 din aceeași lege au în vedere dispozițiile alin. (2) teza a doua a textului. În consecință, prin prezenta decizie Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) teza a doua, art. 30 și ale art. 50 lit. b) din Legea sindicatelor.

I. Sesizarea vizează în primul rând dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea sindicatelor, a căror neconstituționalitate constă, potrivit opiniei autorilor, în aceea că extind scopul activității sindicatelor dincolo de limitele prevăzute de Constituție și de Convenția nr. 87 din 1948 privind libertatea sindicală și protecția dreptului sindical, adoptată de Organizația Internațională a Muncii. Astfel, în timp ce prin art. 9 din Constituție și prin art. 10 din Convenția nr. 87 din 1948, activitatea sindicală este limitată la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale salariaților, prin art. 1 alin. (1) din Legea sindicatelor, scopul pentru care sunt constituite aceste organizații este extins și la drepturi de altă natură, cum ar fi: dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, dreptul la informație, dreptul la învătătură, dreptul de vot, dreptul de a fi ales, dreptul la moștenire, altfel spus, drepturi civile și politice ce nu pot face obiectul apărării lor de către sindicate. Se consideră că modul în care este redactat art. 1 alin. (1) din lege poate conduce la legitimarea sindicatelor ca partide politice, ceea ce, potrivit practicii Comitetului pentru libertate sindicală al Biroului Internațional al Muncii, este inadmisibil.

Examinând critica formulată de autorii sesizării, Curtea constată că din conținutul art. 1 alin. (1) din Legea sindicatelor nu rezultă că scopul activității sindicatelor ar putea viza și alte drepturi decât cele prevăzute de art. 9 din

Constituție și de art. 10 din Convenția nr. 87 din 1948 privind libertatea sindicală și protecția dreptului sindical, adoptată de Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii. Astfel, potrivit art. 9 din Constituție, „*Sindicatelor se constituie și își desfășoară activitatea potrivit cu statutele lor, în condițiile legii. Ele contribuie la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale salariaților*“, iar conform art. 10 din convenție, „*În prezenta convenție, termenul de «organizație» înseamnă orice organizație a lucrătorilor sau a celor ce angajează care are drept scop să promoveze și să apere interesele lucrătorilor sau ale celor ce angajează*“. Scopul activității sindicatelor, prevăzut de aceste dispoziții, nu este extins, așa cum susțin autorii sesizării, prin art. 1 alin. (1) din lege, în conformitate cu care „*Sindicatelor, denumite în continuare organizații sindicale, sunt constituite în scopul apărării drepturilor prevăzute în legislația națională, în pactele, tratatele și convențiile internaționale la care România este parte, precum și în contractele colective de muncă și promovării intereselor profesionale, economice, sociale, culturale și sportive ale membrilor acestora*“.

Curtea constată că textul de lege criticat definește cu claritate scopul activității organizațiilor sindicale, prin raportare la „apărarea drepturilor“ și „promovarea intereselor profesionale, economice, sociale, culturale și sportive“ ale membrilor acestora. Din faptul că textul nominalizează izvoarele drepturilor a căror apărare formează scopul activității sindicatelor, și anume legislația națională, pactele, tratatele și convențiile internaționale la care România este parte, precum și contractele colective de muncă, nu se poate înțelege că legea are în vedere toate categoriile de drepturi prevăzute în aceste acte normative sau, mai precis, și drepturile civile sau politice, care prin natura lor nu intră în limitele constituționale ale activității sindicale.

În acest sens Curtea observă că scopul activității sindicale, definit generic în art. 1 alin. (1) din lege, este reafirmat în dispozițiile secțiunii a 5-a din aceasta, intitulată *Atribuțiile organizațiilor sindicale*, în care, la art. 28 alin. (1) și la art. 30 alin. (2), se precizează categoriile de drepturi pe care sindicatele sunt chemate să le apere. Astfel, în conformitate cu art. 28 alin. (1), „*Organizațiile sindicale apără drepturile membrilor lor ce decurg din legislația muncii, statutele funcționarilor publici, contractele colective de muncă și contractele individuale de muncă, precum și din acordurile privind raporturile de serviciu ale funcționarilor publici [...]*“, iar art. 30 alin. (2) se referă expres la apărarea „*drepturilor și promovarea intereselor profesionale, economice, sociale, culturale sau sportive ale membrilor organizațiilor sindicale*“.

Curtea mai constată că nici din textele de lege citate și nici din vreun alt articol al Legii sindicatelor nu rezultă, așa cum susțin autorii sesizării, că organizațiile sindicale ar putea fi „legitimate ca partide politice“ sau că ar putea să-și propună ca obiectiv apărarea și promovarea altor categorii de drepturi și interese ale salariaților decât cele prevăzute de art. 9 din Constituție și de art. 10 din Convenția nr. 87 din 1948 a Organizației Internaționale a Muncii. Față de cele arătate, pe baza interpretării sistematice a normelor menționate, Curtea constată că prevederile art. 1 alin. (1) din Legea sindicatelor sunt constituționale.

II. Cu referire la dispozițiile art. 2 alin. (1) teza a doua din Legea sindicatelor, autorii sesizării susțin că acestea încalcă prevederile art. 37 și 49 din Constituție, prin excluderea posibilității constituirii de organizații sindicale de către alte categorii de „lucrători“ decât „persoanele încadrate în muncă și funcționarii publici“. Astfel, potrivit art. 37 alin. (1) din Constituție, „*Cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate și în alte forme de asociere*“, iar potrivit art. 9, „*Sindicatelor se constituie și își desfășoară activitatea potrivit cu statutele lor, în condițiile legii. Ele contribuie la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale salariaților*“. De asemenea, potrivit Convenției

nr. 87 din 1948 a Organizației Internaționale a Muncii, sindicatele sunt *organizații ale lucrătorilor*. Nici Constituția și nici convenția nu limitează categoriile de cetățeni, respectiv de lucrători, care se pot asocia în organizații sindicale.

Curtea constată că în sistemul Constituției sindicatele constituie asociații ale salariaților, adică ale persoanelor care își desfășoară activitatea profesională în cadrul unor raporturi de muncă. Aceeași concepție se desprinde din Convenția nr. 87 din 1948 a Organizației Internaționale a Muncii, care la art. 2 și următoarele face distincție între „lucrători” și „cei care angajează”, între „organizațiile lucrătorilor” și „organizațiile celor ce angajează”, rezultând în mod evident că în toate cazurile, deci și în cazul lucrătorilor și în cazul „celor care angajează”, convenția se referă la persoane care își desfășoară activitatea în cadrul unor raporturi de muncă. Așa fiind, raportând dispozițiile de lege criticate la dispozițiile invocate ca fiind încălcate, Curtea nu reține vreo contradicție între acestea.

Faptul că prin prevederile art. 2 alin. (1) teza a doua din Legea sindicatelor nu se acordă și altor persoane decât cele aflate într-un raport de muncă dreptul de a constitui organizații sindicale nu reprezintă o încălcare a dispozițiilor constituționale și a normelor internaționale menționate, de vreme ce nici acestea nu prevăd asemenea drepturi.

Mai mult, Curtea constată că, în spiritul și litera art. 37 alin. (1) din Constituție, Legea sindicatelor, prin art. 2 alin. (1) teza a doua, în conformitate cu care „*Persoanele care exercită potrivit legii o meserie sau o profesiune în mod independent, membrii cooperatori, agricultorii, precum și persoanele în curs de calificare*”, acordă persoanelor care nu-și desfășoară activitatea profesională în cadrul unui raport de muncă dreptul să adere la o organizație sindicală, „*fără nici o îngrădire sau autorizare prealabilă*”. O asemenea prevedere de lege nu poate fi apreciată ca o restrângere a dreptului de asociere.

Pentru aceleași considerente Curtea constată că prin dispozițiile legale criticate nu s-au încălcat nici prevederile art. 49 din Constituție, în cauză nefiind vorba de restrângerea exercițiului unor drepturi.

În consecință, Curtea urmează să respingă critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) teza a doua din Legea sindicatelor, constatând că acest text este constituțional.

Față de considerentele expuse în cele de mai sus, având în vedere dispozițiile art. 9, 20, 37, art. 41 alin. (2), art. 49, art. 135 alin. (1) și (6) și ale art. 144 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 2 alin. (3), ale art. 13 alin. (1) lit. A.a), ale art. 17 și următoarele din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Constată că prevederile art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) teza a doua, art. 30 și ale art. 50 lit. b) din Legea sindicatelor, adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 9 decembrie 2002, sunt constituționale.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă și obligatorie.

Dezbaterea a avut loc la data de 23 ianuarie 2003 și la aceasta au participat: Nicoale Popa, președinte, Costică Bulai, Nicolae Cochinescu, Constantin Doldur, Kozsokár Gábor, Petre Ninosu, Șerban Viorel Stănoiu, Lucian Stăngu și Ioan Vida, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRĂRE

pentru alegerea vicepreședinților Senatului în prima sesiune a anului 2003

În temeiul art. 61 alin. (2) și (5) din Constituția României și al art. 26 și 27 din Regulamentul Senatului, republicat,

Senatul h o t ă r ă ș t e:

Articol unic. — Se aleg în funcția de vicepreședinte al Senatului următorii senatori:

1. Alexandru Athanasiu — Grupul parlamentar al P.S.D.
(social-democrat și umanist)
2. Doru Ioan Tărăcilă — Grupul parlamentar al P.S.D.
(social-democrat și umanist)
3. Gheorghe Buzatu — Grupul parlamentar al P.R.M.
4. Viorel Marian Pană — Grupul parlamentar al P.D.

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

București, 3 februarie 2003.

Nr. 1.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRĂRE

pentru alegerea secretarilor Senatului în prima sesiune a anului 2003

În temeiul art. 61 alin. (2) și (5) din Constituția României și al art. 26 și 27 din Regulamentul Senatului, republicat,

Senatul h o t ă r ă ș t e:

Articol unic. — Se aleg în funcția de secretar al Senatului următorii senatori:

1. Ion Predescu — Grupul parlamentar al P.S.D.
(social-democrat și umanist)
2. Mihai Ungheanu — Grupul parlamentar al P.R.M.
3. Valentin-Zoltán Puskás — Grupul parlamentar al U.D.M.R.
4. Paul Păcuraru — Grupul parlamentar al P.N.L.

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

București, 3 februarie 2003.

Nr. 2.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

**pentru alegerea chestorilor Senatului în prima sesiune
a anului 2003**

În temeiul art. 61 alin. (2) și (5) din Constituția României și al art. 26 și 27 din Regulamentul Senatului, republicat,

Senatul hotărăște:

Articol unic. — Se aleg în funcția de chestor al Senatului următorii senatori:

1. Victor Apostolache — Grupul parlamentar al P.S.D.
(social-democrat și umanist)
2. Dumitru Badea — Grupul parlamentar al P.R.M.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 3 februarie 2003.
Nr. 3.

HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

**pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor
Camerei Deputaților**

În temeiul art. 61 alin. (2) din Constituția României, precum și al art. 23 și 24 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aleg în funcția de vicepreședinte al Camerei Deputaților următorii deputați:

— Viorel Hrebenciuc	— Grupul parlamentar al P.S.D.
(social-democrat și umanist)
— Ovidiu Cameliu Petrescu	— Grupul parlamentar al P.S.D.
(social-democrat și umanist)
— Corneliu Ciontu	— Grupul parlamentar al P.R.M.
— Puiu Hașotti	— Grupul parlamentar al P.N.L.

Art. 2. — Se aleg în funcția de secretar al Camerei Deputaților următorii deputați:

— Tudor Mohora	— Grupul parlamentar al P.S.D.
(social-democrat și umanist)
— Constantin Niță	— Grupul parlamentar al P.S.D.
(social-democrat și umanist)
— Nicolae Leonăchescu	— Grupul parlamentar al P.R.M.
— László Borbély	— Grupul parlamentar al U.D.M.R.

Art. 3. — Se aleg în funcția de chestor al Camerei Deputaților următorii deputați:

— Alexandru Lăpușan	— Grupul parlamentar al P.S.D.
(social-democrat și umanist)
— Nicolae Vasilescu	— Grupul parlamentar al P.R.M.

— Gheorghe Albu
— Miron Ignat

— Grupul parlamentar al P.D.
— Grupul parlamentar al minorităților
naționale.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 3 februarie 2003.
Nr. 1.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind lista perimetrelor petroliere oferite pentru concesiune prin concurs de ofertă publică

Având în vedere:

- Legea petrolului nr. 134/1995, cu modificările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 1.265/1996 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii petrolului nr. 134/1995 și modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.043/1995 privind unele măsuri în domeniul cooperării cu parteneri străini la exploatarea de țiței și gaze în România, cu modificările ulterioare;
- Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor;
- prevederile Normelor metodologice-cadru de aplicare a Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 216/1999;
- solicitările persoanelor juridice adresate Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 368/1999 pentru reorganizarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. 1. — Agenția Națională pentru Resurse Minerale, cu sediul în București, str. Mendeleev nr. 36—38, sectorul 1, tel. + (40) 1 3132204, fax + (40) 1 2107440, oferă în vederea concesiunii perimetrele de explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră prezentate la lit. A din anexa care face parte integrantă din prezentul ordin și perimetrele de dezvoltare-exploatare și exploatare petrolieră prezentate la lit. B din anexă.

Art. 2. — Durata concesiunii operațiunilor petroliere este de maximum 30 de ani.

Art. 3. — Delimitarea perimetrelor și condițiile de participare la concursul de ofertă publică vor fi stabilite prin procedura de licitație, care va fi pusă la dispoziție companiilor interesate în baza solicitării adresate Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, în termen de 30 de zile de la

data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Termenul de depunere a ofertelor, lista datelor disponibile, care vor fi puse la dispoziție companiilor interesate în baza unui acord de confidențialitate și cu plata tarifelor legale, precum și criteriile de evaluare a ofertelor vor fi precizate prin procedura de licitație.

Art. 5. — Negocierea acordurilor de explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră începe după desemnarea ofertei câștigătoare pentru fiecare perimetru și durează 90 de zile.

Art. 6. — Acordul de explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră intră în vigoare după aprobarea sa de către Guvernul României.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

București, 24 decembrie 2002.
Nr. 208.

A. Lista perimetrelor de explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră

Nr. Crt.	Denumire perimetru
1	E V-1 MOINEȘTI
2	E V-2 BĂRLAD
3	E V-3 BANAT EST

B. Lista perimetrelor de dezvoltare-exploatare și exploatare petrolieră

Nr. crt.	Denumire perimetru	Localizare perimetru (judetul)	Substanța
1	DEE V-1 ALĂMOR VEST	Sibiu	Gaze libere
2	DEE V-2 AMARA	Ialomița	Gaze libere
3	DEE V-3 ARPĂȘEL	Timiș	Gaze libere
4	DEE V-4 BECLEAN	Brașov	Gaze libere
5	DEE V-5 BERTEȘTI	Brăila	Țitei+Gaze asociate+Gaze libere
6	DEE V-6 BORȘ	Bihor	Țitei+Gaze asociate
7	DEE V-7 BRĂDEȘTI	Harghita	Gaze libere
8	DEE V-8 BUDA	Vrancea	Gaze libere
9	DEE V-9 CIOFRĂNGENI	Argeș	Gaze libere
10	DEE V-10 CUDALBI	Galați	Gaze libere
11	DEE V-11 FĂUREȘTI	Vâlcea	Țitei+Gaze asociate
12	DEE V-12 FILIU	Brăila	Țitei+Gaze asociate
13	DEE V-13 GHERGHEASA	Buzău	Gaze libere
14	DEE V-14 GOLEȘTI	Argeș	Gaze libere
15	DEE V-15 GORENI	Giurgiu	Gaze libere
16	DEE V-16 GRĂNICERI	Timiș	Gaze libere
17	DEE V-17 HORODNICENI	Suceava	Gaze libere
18	DEE V-18 HURUIEȘTI	Bacău	Țitei+Gaze asociate
19	DEE V-19 IECEA MARE	Timiș	Țitei+Gaze asociate
20	DEE V-20 JIMBOLIA	Timiș	Țitei+Gaze asociate+Gaze libere+Condensat
21	DEE V-21 MĂLINI	Bacău	Gaze libere
22	DEE V-22 MANASIA	Ialomița	Țitei+Gaze asociate
23	DEE V-23 NASAL	Cluj	Gaze libere
24	DEE V-24 NEGOIEȘTI	Dolj	Țitei+Gaze asociate+Gaze libere
25	DEE V-25 ORȚIȘOARA	Timiș	Gaze libere
26	DEE V-26 OTELEC	Timiș	Țitei+Gaze asociate
27	DEE V-27 OTOMANI	Bihor	Țitei+Gaze asociate+Gaze libere
28	DEE V-28 PĂDURENI	Mureș	Gaze libere
29	DEE V-29 SALONTA	Bihor	Gaze libere+Condensat
30	DEE V-30 SĂRVĂZEL	Satu Mare	Gaze libere+Gaze asociate
31	DEE V-31 ȘEITIN	Arad	Țitei+Gaze asociate
32	DEE V-32 SINEȘTI	Ialomița	Țitei+Gaze asociate
33	DEE V-33 SOCU	Gorj	Țitei+Gaze asociate
34	DEE V-34 SUD SĂNMARTIN	Timiș	Gaze libere
35	DEE V-35 TOMNATEC	Timiș	Gaze libere
36	DEE V-36 VĂLUȚA	Gorj	Țitei+Gaze asociate
37	DEE V-37 VĂNĂTORI	Giurgiu	Gaze libere

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

★

RECTIFICĂRI

În Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 191/2002 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2003 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 951 din 24 decembrie 2002, se fac următoarele rectificări:

- în anexa nr. VII/2a, la nr. crt. 37, în loc de: *29.935.000* se va citi: *34.211.000*;
- în anexa nr. VII/2a, la nr. crt. 38, în loc de: *25.270.000* se va citi: *29.935.000*;
- în anexa nr. VII/2b, la nr. crt. 37, în loc de: *32.630.000* se va citi: *37.290.000*;
- în anexa nr. VII/2b, la nr. crt. 38, în loc de: *27.545.000* se va citi: *32.630.000*.

În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 3/2003 privind acordarea unor ajutoare de urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 19 din 15 ianuarie 2003, se face următoarea rectificare:

- la coloana a patra, în loc de: *Suma aprobată (mii lei)* se va citi: *Suma aprobată (milioane lei)*.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
